

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Svibanj - Lipanj 2025

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, #1--32-2717/8(2) Near Vigneshwara Wood Industries, Ashok-nagar, Mangalore 575006

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

SADRŽA

VRHUNCI SVANUĆE

Nema više prokletstva 2

Međunarodne Biblijske Studije

Davidova žrtva 14

Salomon posvećuje Hram 16

Bogoslužje je obnovljeno 18

Obnova saveza 20

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Spoznaja dobra i zla 23

The Dawn - Croatian Edition
May - June 2025

First issue published December 2013

Printed in USA

Nema više prokletstva

*“Zemlja neka je zbog
tebe prokleta: s
trudom ćeš se od nje
hraniti svega vijeka
svog!”
—1.Mojsijeva 3: 17*

ZBOG NEPOSLUŠNOSTI

božanskom Božjem zakonu, otac Adam je osuđen na smrt. Drugi aspekt ove presude, međutim, također uključuje prokletstvo koje je stavljeno na planet Zemlju i čovjekov okoliš. To je uvelike pridonijelo sveukupnom padu zdravlja i snage u ljudskoj obitelji, koja završava u grobu.

Iz biblijskog zapisa čitamo prvi dio ove presude. “JAHVE, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. JAHVE, Bog, zapovjedi čovjeku: ‘Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznajе dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!’”—1.Mojsijeva 2: 15-17

PROCES UMIRANJA

Postoji važna dimenzija u ovoj izjavi koja je također otkrivena u biblijskom zapisu i koja stvar stavlja u pravu perspektivu. U vezi s uputama da se ne jede sa stabla spoznajе dobra i zla, Bog je rekao: “Onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti.” Young’s Literal

Translation prevodi ovu posljednju frazu, “umiranjem ti umireš”, ukazujući na činjenicu da bi proces umiranja započeo odmah ako Adam zgriješi.

Znamo da Adam nije umro na dan kada je ova presuda izrečena, nego je živio 930 godina. Zapis kaže: “Adam je poživio svega devet stotina i trideset godina; i umrije.” (1.Mojsijeva 5: 5) Po Božjem računanju, dan je dug tisuću godina, tijekom kojih je Adam iskusio proces umiranja. “Ljubljeni, neka vam ovo jedno ne bude nepoznato, da je jedan dan kod Gospodina kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.” (2.Petrova 3: 8) Prema tome, Adam je umro u roku od jednog dana prema Božjem načinu mjerenja vremena.

PROKLETA ZEMLJA

Drugi aspekt Božje osude protiv grijeha i neposlušnosti odnosio se na samu Zemlju i na samo tlo koje će Adamu i njegovom potomstvu trebati za proizvodnju hrane da bi se održali na životu. “A čovjeku reče: ‘Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! – evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svog! Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio – prah si, u prah ćeš se i vratiti”—1.Mojsijeva 3: 17-19

S MUKOM

Teško bi bilo opisati dubinu tuge koju su proživjeli naši praroditelji tijekom svog života koji je završio smrću. Riječ “muka” znači brinuti se, tugovati ili biti u boli, a prvi put je korištena u vezi s Božjim sudom prema Majci Evi. “ A ženi reče: ‘Trudnoći tvojoj muke ću

umnožit', u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom." (1.Mojsijeva 3: 16) Psalmist je ovo objasnio riječima s kojima se svi sigurno možemo poistovjetiti: "Zbroj naše dobi sedamdeset je godina, ako smo snažni, i osamdeset; a većina od njih muka je i ništavost: jer prolaze brzo i mi letimo odavle."—Psalmi 90: 10

DAVIDOVA JADIKOVKA

Psalmist David stavio je u perspektivu strašne posljedice grijeha, smrti i proklete zemlje koje je iskusio. Iz jednog od njegovih psalama čitamo: "JAHVE, u srdžbi svojoj nemoj me karati, i nemoj me kazniti u svojem gnjevu. Strijele se tvoje u me zabodoše, ruka me tvoja teško pritisnu: na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva tvog, od grijeha mojih mira mi nema kostima. Zloće moje glavu su mi nadišle, kao preteško breme tište me. Rane moje zaudaraju i gnjiju zbog bezumnosti moje. Pogurih se sav i zgrčih, povazdan lutam žalostan. Moji bokovi puni su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo nema. Iscrpljen sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca svojega. O Gospode, sve su mi želje pred tobom, i vapaji moji nisu ti skriveni."—Psalmi 38: 1-9

ZAGAĐENA ZEMLJA

Prorok Izaija govori o proklesoj zemlji, i da ju je griješni čovjek zagadio. Napisao je: "Gle, JAHVE razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice, raspršuje stanovnike njene. Svećenik će biti k'o i narod, gospodar k'o i sluga, gospodarica k'o i sluškinja, prodavač k'o i kupac, zajmodavac k'o i zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik. Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je JAHVE odlučio. Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne, nebo sa zemljom propada. Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima

svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše. Zato prokletstvo proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su sažgani žitelji zemljini i malo je ljudi preostalo.”—Izaija 24: 1-6

POŠASTI

Kada je Luka, biblijski povjesničar i pisac evanđelja, opisao događaje koji će se dogoditi u budućnosti, uključio je Isusove riječi koje govore o “gladi i pošasti”. One bi posebno odredile i istaknule određeni period kao vrijeme velike nevolje na zemlji. (Daniel 12: 1) Bilo je proročeno da će se ovo spustiti na zemljane tijekom posljednjih godina ovog “sadašnjeg zlog svijeta”. (Galaćanima 1: 4) Sada živimo, vjerujemo, u ovom razdoblju povijesti čovječanstva i svjedoci smo događaja bez presedana koji tako obilježavaju naše vrijeme u biblijskom proročanstvu. Luka je napisao: “I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.”—Luka 21: 11

STALNA ČOVJEKOVA BORBA

Kroz povijest, čovječanstvo se moralo boriti protiv svih vrsta nedaća, a neki od ovih brojnih čimbenika nastavljaju uzrokovati rane gubitke života među ljudskom obitelji. U mnogim slučajevima to potječe od pošasti, kuge i bolesti, a postoje različiti načini njihovog prijenosa, poput insekata i glodavaca. Među samim čovječanstvom došlo je do širenja bolesti, virusa i mnogih oblika bolesti. Čovjek je također postao žrtva gladi i gladovanja, često uzrokovanih lošim vremenskim uvjetima kao što su suše, poplave ili smrzavanja. To su bili glavni čimbenici koji su ozbiljno utjecali na opskrbu hranom u svijetu. Do gubitka usjeva također dolazi zbog insekata ili korova. Borba protiv ovih i mnogih drugih neprijatelja ljudske obitelji je

beskrajna.

Kako se stanovništvo Zemlje dramatično povećalo tijekom proteklog stoljeća i pol, nevolje s kojima se suočava ljudska obitelj postalo je teže kontrolirati. U prošlosti su farme bile manje, a najezda štetnika bila je ograničenija i lakše ju je bilo kontrolirati. Posljednjih desetljeća farme su postale veće, što je omogućilo štetočinama, bolestima i razornim vremenskim nepogodama da napreduju preko mnogih hektara usjeva.

ZNANSTVENE KONTROLE

Opskrba hranom za više od osam milijardi ljudi koji sada žive na našem planetu postaje sve kritičnija, a čovjek očajnički pokušava pronaći rješenja za mnoge složene probleme. Jedan od glavnih primjera je kontrola štetočina. Pesticidi su razvijeni i naširoko se koriste za pomoć u spašavanju usjeva hrane od mnogih vrsta insekata i bolesti. Herbicidi se također koriste za suzbijanje “trnja i korova” koji su uvedeni u Adamovoj generaciji, a koji nastavljaju napadati i kočiti proizvodnju hrane. Božanska osuda proklete zemlje je stalna stvarnost.

Korištenje pesticida povećalo je proizvodnju usjeva i u mnogim slučajevima osiguralo višu kvalitetu proizvoda. Međutim, pesticidi su također otrovne kemikalije koje su posebno smišljene za ubijanje štetnih insekata, a neki od tih proizvoda uzrokuju ozbiljne probleme kada ih ljudi konzumiraju. U slučaju proizvodnje životinjske hrane, lijekovi poput antibiotika i hormona koriste se za povećanje rasta i smanjenje potrošnje hrane. Ostaci ovih lijekova također mogu biti opasni za ljude. Razina štete od izloženosti pesticidima, kao i životinjskim antibioticima i hormonima, stoga je povezana s idejom da što više konzumirate, veći je rizik.

SUVREMENI IZAZOVI

Izazov je uravnotežiti pouzdanu opskrbu hranom visoke kvalitete s potrebom zaštite ljudi od nepotrebnog izlaganja kemikalijama. Ograničenja za ljudsku prehranu imaju usku marginu sigurnosti, a prošlo iskustvo je pokazalo da pesticid koji se u početku smatrao sigurnim za ljudsku prehranu može imati neželjene učinke. Kemikalija “DDT” jedan je takav povijesni primjer zbog svoje postojanosti u okolišu i sposobnosti nakupljanja u tjelesnoj masnoći. Zbog toga je uporaba DDT-a zabranjena u Sjedinjenim Američkim Državama 1972., a u ostatku svijeta 2004. Međutim, još uvijek se koristi u nekim dijelovima Afrike, Azije i Južne Amerike.

Antibiotici su lijekovi koji su kreirani da ubiju bakterije, ali se također koriste u proizvodnji životinjske hrane za poticanje rasta i smanjenje potrebne količine hrane. Pretjerana uporaba ovih lijekova povećava mogućnost razmnožavanja sojeva bakterija otpornih na antibiotike. Potrebna je kontrola antibiotika kako bi se smanjila količina ostataka antibiotika koji ostaju u mesnim proizvodima.

Nedavna pojava virusa “ptičje gripe” H5N1 desetkovala je peradarsku industriju u posljednje tri godine. Procjenjuje se da je samo u Sjedinjenim Državama od 2022. eutanazirano 148 milijuna kokoši kako bi se pokušalo zaustaviti širenje virusa. Srećom, samo je mali broj slučajeva prijavljen među ljudima, a virus se ne širi s osobe na osobu. Međutim, na sve je utjecala nestašica jaja i drugih srodnih prehrambenih proizvoda, a cijene su uvelike eskalirale.

Tako vidimo da se usprkos razvoju kemikalija, hormona i drugih poljoprivrednih napredaka za koje naši preci nisu čuli, borba protiv vjekovne populacije štetočina, korova i bolesti nastavlja. Ovo je snažan dokaz da prok-

letstvo stavljeno na našu planetu Zemlju kao rezultat grijeha i smrti još nije skinuto.

Zemlja i njezini ljudi prokleti su zbog neposlušnosti Bogu, a stvarnost te osude odzvanja sve jasnije u naše vrijeme. “Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio – prah si, u prah ćeš se i vratiti.”— 1.Mojsijeva 3: 16, 17

PRIRODNA KONTROLA

Među znanstvenicima, neki su skrenuli pozornost na činjenicu da se određene vrste korisnih insekata ili ptica mogu koristiti za kontrolu drugih koje su štetne i uništavaju usjeve za hranu. Korištenje prirodnih metoda suzbijanja insekata i organskih metoda suzbijanja štetočina kako bi se spriječila zaraza štetnih insekata je, kažu, bolje nego njihovo ubijanje insekticidima.

Prirodna kontrola može imati pozitivne i negativne učinke. Većinu vremena kontrola se uvodi u područje kako bi se zaštitilo od štetnih i invazivnih štetnika koji tu obitavaju. Kontrola se uvodi kako bi se smanjila konkurencija među invazivnim vrstama. Međutim, unesene kontrolne vrste ne ciljaju uvijek samo na ciljanu populaciju štetnika. Kontrolni agensi koji nisu ograničeni na jednu vrstu ili mali raspon vrsta nisu uvijek dobri biološki kontrolni agensi i mogu sami postati invazivne vrste. Dobro je poznato da su se tijekom posljednjih nekoliko desetljeća dogodili brojni slučajevi takvih neželjenih posljedica.

Drugi su se slučajevi pokazali korisnijima. Poznato je da bogomoljka svaki dan proždire ogromne količine štetnih insekata. Bubamara će jesti i grinje i lisne uši koje često napadaju voćke. Pronalaženje i korištenje prirodnih metoda ponekad može biti jednostavno poput

uvođenja nekih od ovih prirodnih neprijatelja kao što su paraziti, grabežljivci, patogeni ili konkurenti u prehrambeni usjev. Drugi korisni predatori uključuju pauke koji također mogu kontrolirati populacije štetočina.

Neke biljke poput kopra ili bosiljka odbijaju neželjene bube, dok druge privlače korisne kukce poput leptira. Bolesne biljke lakše privlače neželjene štetnike nego zdrave biljke. Stoga je važno održavati biljke zdravim nadopunjavanjem tla organskim gnojivima, malčom i kompostom. Uvođenje plodoređa još je jedna pozitivna metoda. Sadnja različitih vrsta usjeva svake godine na istoj parceli zemlje također će spriječiti nakupljanje određenih štetnih insekata i korova.

Uz daljnja istraživanja i znanstvene eksperimente, biološka kontrola bi potencijalno mogla pomoći u smanjenju budućih infestacija štetočinama svjetske proizvodnje prehrambenih usjeva. Biološka kontrola se danas sve više koristi i nadamo se da bi mogla smanjiti upotrebu mnogih pesticida i herbicida.

ISPOLJAVANJE BOŽANSKE MUDROSTI

Unatoč napretku u svojim nastojanjima, čovjek nikada nije uspio izmisliti ili razviti bilo koju vrstu kontrole ili metode koja će u potpunosti eliminirati štetne kukce, korove, štetočine ili bolesti usjeva i životinja. Problemi su previše rašireni i različiti gdje god se uzgaja ljudska hrana. Međutim, znanstvenici ističu jednostavnu činjenicu da bi Zemlju odavno već potpuno preplavili kukci i korov osim mnogih vrsta korisnih ptica i insekata koji jedu neželjene vrste, a to je pomoglo da se zaraza drži pod kontrolom u ograničenoj mjeri.

Tako se vidi velika mudrost i upravljačka ruka Nebeskog Oca punog ljubavi koji neće dopustiti potpuno uništenje svakog tijela na zemlji. Bez njegova vodstva

svako bi tijelo davno bilo uništeno i više ne bi bilo nade za usavršavanje umiruće ljudske rase bolesne od grijeha. Bog je stvorio Zemlju da bude naseljena i ona nikada neće nestati. Iz Salomonovih riječi čitamo: “Jedan naraštaj odlazi, drugi dolazi, a zemlja uvijek ostaje.” (Propovjednik 1: 4) Bog je čovjeku dao određene ograničene uvide u osnovne fizičke zakone i principe, ali svo znanje dolazi od njega. “Što je bilo, opet će biti, i što se činilo, opet će se činiti, i nema ništa novo pod suncem. Ima li išta o čemu bi se moglo reći: ‘Gle, ovo je novo!’? Sve je već davno prije nas postojalo.”—vss. 9, 10

BOŽJA MOĆ

Čudesna Božja radna moć može se upotrijebiti da donese ili prokletstvo ili blagoslov. To se pokazalo u životu naroda Izraela dok su bili u ropstvu Egipta. Izraelovo ropstvo faraonu služi kao prikaz ropstva čovječanstva grijehu i smrti pod Sotonom. Oslobođanje Izraela iz ropstva predstavlja ljudsku obitelj koja je oslobođena smrtna kazne putem Isusova otkupiteljskog djela.—Rimljanima 5: 18, 19; Hebrejima 9: 12, 15; 1. Timoteju 2: 5, 6

U slučaju drevnog Izraela, Bog je pustio na Egipat pošasti kao što je zapisano u 2.Mojsijevoj, poglavlja 7 do 12. Prvo se voda pretvorila u krv, a zatim su došle žabe. Zatim su uslijedile pošasti ušiju, muha i goveđa kuga, zarazna bolest koja pogađa stoku i druge životinje. Zatim su krenuli čirevi i tuča praćena olujama i mrakom. Sve su pošasti bile pod kontrolom Boga i on je bio jedini koji ih je mogao zaustaviti. Tijekom tog vremena, Božja je moć također korištena da poštedi narod Izraela. (2.Mojsijeva 8: 22, 23; 9: 4-7) Psalmist također daje pregledno izvješće koje pokazuje da je samo Božjom moći izraelski narod bio oslobođen svog ropstva u Egiptu.—

PONIŠTAVANJE PROKLETSTVA

Prorok Izaija je prerekao budući Božji plan koji će donijeti blagoslove cijelom čovječanstvu. Napisao je: “Nek’ se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, neka kliče stepa, nek’ ljiljan procvjeta. Nek’ bujno cvatom cvate, da, neka od veselja kliče i nek’ se raduje. Dana joj je slava Libanona divota Karmela i Šarona; oni će vidjeti slavu JAHVINU, divotu Boga našega.” (Izaija 35: 1, 2) Opisujući ovaj prekrasni prizor simboličnim jezikom, Izaija je također napisao: “Tad će hromi skakati k’o jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci, sažgana će zemlja postat’ jezero, a tlo žedno – izvori. U brlozima gdje ležahu čagljci izrast će rogoz i trska.”—vss. 6, 7

U odnosu na to buduće vrijeme pod upravom Krista i njegovih vjernih sljedbenika ovog sadašnjeg doba, psalmist je također rekao: “Oni što žive nakraj svijeta boje se znamenja tvojih; dveri jutra i večeri radošću napunjaš. Ti pohodi i zemlju i ti je natopi, obogati nju veoma. Božja se rijeka vodom napuni, ti pripravi ljudima žito. Ovako pripremi zemlju: brazde joj natopi, grude joj poravna; kišom je omekša, usjeve joj blagoslovi. Ti okruni godinu dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim. Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se pašu radošću.”—Psalmi 65: 9-13

SAVEZ MIRA

Naš će Nebeski Otac pun ljubavi uspostaviti “savez mira” s ljudima preko većeg “Davida”, Krista Isusa i njegovih vjernih sljedbenika, kako je zapisao prorok Ezekiel. “Postavit ću im jednoga pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će ih sam pasti i bit će im

pastir, a ja, JAHVE, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez. Ja, JAHVE, rekoh! I sklopit ću s njima savez mira i uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet će mirno u pustinji i spavati po šumama. Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova. I drveće će poljsko donositi plodove, a zemlja će dati rod svoj. I oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i znat će da sam ja JAHVE kad slomim palice jarma njihova i kad ih izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše.”—Ezekiel 34: 23-27

NEMA VIŠE PROKLETSTVA

Svi poslušni čovječanstva bit će vraćeni na savršenu planetu Zemlju, a prokletstvo koje je postojalo otkad su naši prvi roditelji pali u grijeh, više neće postojati. Kristova će vladavina biti uspostavljena s moći i autoritetom nad poslovima svijeta i njegovih ljudi. Ivan Otkrivenik je pisao o Božjoj viziji koja govori o ovoj divnoj nadi za ljudsku obitelj i učinio je vidljivom. “I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva. Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima. I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati.”—Otkrivenje 22: 1-3

NEMA VIŠE TUGE

Konačni plan i svrha našeg Nebeskog Oca punog ljubavi je vratiti poslušnike svog ljudskog stvorenja u savršen život ovdje u obnovljenom, savršenom zemaljskom domu. Božji prorok je pogledao niz dugi tok vremena iz svog vremena i opisao ovaj prekrasan prizor. Napisao je: “Vratit će se oni što ih je oslobodio JAHVE i

s radosnim kricima doći će na Sion. Vječna će sreća biti nad glavama, pratit će ih klicanje i radost, nestat će tuge i jecaja.”—Izaija 51: 11

I Ivan Otkrivenik je bio potaknut Svetim Duhom Božjim i napisao je: “I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu.’ Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: ‘Evo, sve činim novo!’ I doda: ‘Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.’ I još mi reče: ‘Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomu dati s izvora vode života zabadava.”—Otkrivenje 21: 4-6 ■

Davidova žrtva

Ključni stih: “Kralj David reče ... hoću da kupim u tebe i da platim, jer neću da prinosim JAHVI što je tvoje, da prinosim paljenice koje su mi poklonjene.”

1.Ljetopisa 21: 24

***Izabrani tekstovi:
1.Ljetopisa 21: 14-30***

GOSPODIN JE REKAO ZA

Davida da je bio čovjek po svom srcu. (1.Samuelova 13: 14; Djela apostolska 13: 22) To nije bilo zato što David nikada nije sagriješio, već zbog njegove poniznosti i pokajaničkog srca kada su mu se ukazalo na njegove grijehе.

Izražavajući svoje najdublje osjećaje, David je napisao: “Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalmi 51: 10) Prepoznao je da

mu srce po prirodi nije uvijek čisto i da je zbog slabosti tijela ponekad sklon pokazivati zao duh. Ipak, nije suosjećao sa svojim grijesima i molio se Bogu da se očisti, da se u njemu obnovi “pravi duh”.

Jedan primjer Davidovog pokajničkog srca je kada je sagriješio pred Gospodinom time što nije poslušao zapovijed da ne prebrojava izraelski narod, unatoč prosvjedima Joaba, zapovjednika vojske. Tada je Gospodin progovorio Gadu, Davidovom vidioču ili proroku, i naredio mu da kaže Davidu da odabere jednu od tri mogućnosti kazne za ovaj prijestup: tri godine gladi, tri mjeseca uništenja od strane neprijatelja ili tri dana kuge. Shvativši vlastitu slabost,

David je u poniznosti odbio donijeti odluku i objasnio da radije stvar prepušta Gospodinu, znajući da je “veliko njegovo milosrđe.”—2.Samuelova 24: 2-4; 1.Ljetopisa 21: 1-13

Bog je odabrao tri dana kazne kugom i u vrlo kratkom vremenu umrlo je sedamdeset tisuća Izraelaca. Tada je Bog poslao anđela u Jeruzalem da ga uništi, ali ubrzo nakon toga rekao je anđelu: “Dosta je sada, spusti ruku!” JAHVIN je anđeo stajao kraj gumna Jebusejca Ornana.” David je molio Boga, priznajući da je on sagriješio, a ne narod, te je zatražio da Božja kazna bude na njemu.—vss. 14-17

Preko anđela, Bog je naredio Davidu da ode i “neka uzide i neka podigne žrtvenik JAHVI na gumnu Jebusejca Ornana” i prinese žrtvu Gospodinu. Ornan je prvo “vidio anđela“, a zatim je vidio Davida kako dolazi. David je zatražio da plati “potpunu cijenu“ za gumno. Nakon što ga je kupio, prinio je “paljenice i pričesnice, i prizvao Jahvu“. Gospodin ga “usliša spustivši oganj s neba na žrtvenik za paljenice“. Na temelju tih žrtava, Gospodin je zaustavio kugu.—vss. 18-28

Iskrenost Davidove odanosti Gospodinu lijepo se otkriva njegovim inzistiranjem da kupi Ornanovo gumno po punoj cijeni za prinošenje žrtve Gospodinu, umjesto da ga prihvati kao dar ili plati manji iznos. Objasnio je da ne želi prinijeti Gospodinu paljenice koje ga ništa ne koštaju. (vs. 24) Ovo je dobra lekcija za sav Božji narod. Ako u Gospodinovoj službi žrtvujemo samo ono što nam ionako ne treba ili što nam ne koristi, dajemo malo ili nimalo dokaza o istinskoj odanosti njemu.

Kao završna napomena ovom izvješću, gumno Ornanovo, koje je David kupio, bilo je mjesto gdje će Salomon kasnije sagraditi hram, “dom JAHVIN”—2.Ljetopisa 3: 1

Salomon posvećuje Hram

Ključni stih:
*“Svećenici ne
mogoše ući, jer slava
JAHVINA bješe
ispunila dom
JAHVIN.”*

2.Ljetopisa 7: 2

Izabrani tekstovi:
2.Ljetopisa 7: 1-7,
11

HRAM KOJI JE Salomon sagradio bio je prikaz većeg, duhovnog hrama koji Bog gradi tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba, sačinjenog od Isusa i njegovog “malog stada“. (Luka 12: 32) Pavao kaže: “Vi ste hram Božji.“ (1. Korinćanima 3: 16, 17; 12: 27) Naš Gospodin Isus je “temelj“ ovog nebeskog hrama.—
1. Korinćanima 3: 11

Svaki doslovni kamen odabran za dio Salomonovog hrama bio je “pripremljen prije nego što je donesen“ - izrezan, oblikovan i poliran unaprijed kako bi točno odgovarao svojoj konačnoj lokaciji u Hramu. Stoga, kada je došlo vrijeme da se sastavi svo kamenje kako bi se dovršila gradnja, nije bilo potrebe za čekićem ili dljetom. (1.Kraljevima 6: 1-7) To je nagovijestilo kako Bog sada priprema, razvija i iskušava svakog od svojih posvećenih. Životne kušnje i teškoće prikazane su klesanjem i poliranjem koje je dolazilo na svaki doslovni kamen, ilustrirajući pripremu svakog člana Kristova tijela za buduće djelo.

Petar dodaje: “Pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.” (1.Petrova 2: 5-9) Ovaj duhovni hram na nebu uskoro će biti dovršen na kraju sadašnjeg Evanđeoskog doba, kada i posljednji član “malog stada” bude vjeran do smrti.—Otkrivenje 2: 10

Nakon što je Hram bio dovršen, Salomon je dao u Hram unijeti Kovčeg Saveza, koji je ukazivao na Krista Isusa i njegove vjerne sljedbenike. Tada su leviti, glazbenici i pjevači “hvalili JAHVU govoreći: ‘jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav’.”—2.Ljetopisa 5: 1-13

Salomon je zatim kleknuo i izgovorio molitvu posvete Bogu. (2.Ljetopisa 6: 12-42) Kad je završio s molitvom, “spusti se oganj s neba i spali paljenicu i klanice“, što ukazuje na Božje prihvaćanje, “i slava JAHVINA ispuni dom.“ Kad su sva djeca Izraelova vidjela vatru kako silazi i slavu Jahvinu na Hram, “hvalili su JAHVU govoreći: ‘jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav!’”—2.Ljetopisa 7: 1-3

Salomonov hram trebao je biti “dom molitve za sve narode“. (Marko 11: 17, Revised Version; Izaija 56: 7) Ovo je prikaz kako će se tijekom mesijanskog doba, nakon što duhovni hram bude dovršen i proslavljen, svi narodi početi približavati Bogu. Da bi to učinili, morat će se približiti ovom duhovnom hramu, jer će se u njemu otkriti Božja slava. Pavao, misleći na ovo vrijeme koje će uskoro doći, piše: “Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih.“—Rimljanima 8: 19

Cijelo čovječanstvo tada će biti pozvano da pristupi Gospodinu u obožavanju, kroz dovršeni duhovni hram - Krista Isusa, “glave tijela, crkve“, zajedno sa dovršenom crkvom, klasom “zaručnice“. (Otkrivenje 22: 17; Kološanima 1: 18) Kroz klasu “Krista“ čovječanstvo će pristupiti Ocu i svi koji čuju njihovu poruku i poslušaju je bit će

radosni. “Blagovijest, velika radost“ tada će doći svim ljudima.—Luka 2: 10 ■

Pouka tri

Bogoslužje je obnovljeno

Ključni stih: “I sav je narod klicao hvaleći JAHVU, jer je dom JAHVIN bio postavljen na svoje temelje.”
—Ezra 3: 11

Izabrani tekstovi:
Ezra 3: 1-6, 10-13
židovskim zarobljenicima dopustio da se vrate u Izrael i “sagrade kuću JAHVI, Bogu Izraelovu.”—Ezra 1: 1-3

Prvi posao Židova koji su se vratili bio je izgraditi žrtvenik za prinošenje paljenica, kako je zapisano u Mojsijevom zakonu. Druge godine njihova povratka izgrađeni su “temelji hrama“. Sav narod je “pjevao JAHVI hvalu i slavu: ‘Jer je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu, ... jer je dom JAHVIN bio postavljen na svoje temelje.’”—Ezra 3: 2-6; 8-11

DOGAĐAJI ZABILJEŽENI
u knjizi Ezre zbili su se na kraju 70 godina opustošenja zemlje Izraelove i ropstva Izraelaca u Babilonu. U to vrijeme, perzijski kralj Kir, proglasio je da mu je Bog dao sva kraljevstva zemlje i postavio ga da mu “sagradi dom u Jeruzalemu“. Posljedično, Kir je izdao proglas kojim je

Zvukovi su bili neskladni - neki radosti, neki plača. Oni koji su s nadom gledali u budućnost, klicali su od radosti. Oni koji su se osvrnuli unatrag i zamišljali Salomonov veličanstveni Hram, plakali su razmišljajući o beznačajnosti sadašnjeg u usporedbi sa starim. (vs. 12, 13) Slično tome, među Gospodinovim sljedbenicima danas može biti nekih koji plaču ili su potišteni, možda nostalgичni za prošlošću, a trebali bi se radovati budućnosti. Pavlov poticaj glasi: “Što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem.“ (Filipljanima 3: 13) Imajmo na umu da smo svaki dan, zapravo, jedan dan bliže ostvarenju svih naših nada, ne samo za sebe već i za cijelo čovječanstvo.

Nikada ne bismo smjeli zaboraviti lekcije koje smo naučili iz svojih prošlih grijeha ili nedostataka, uključujući “stegu Gospodinovu“ i naše nastojanje da budemo ispravno “uvježbani“ takvim iskustvima. (Hebrejima 12: 5-11) Međutim, sjećati ih se ne znači stalno tugovati nad njima, jer “imamo zagovornika kod Oca, Isusa Krista“. Zasluga Kristove žrtve pokriva sve naše nevoljne mane i pogreške. (1.Ivanova 2: 1-2; 1: 7-10) Trebali bismo “nastaviti težiti cilju da osvojimo nagradu višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu“.—Filipljanima 3: 14

U nekim aspektima, ovaj prizor zabilježen u knjizi Ezre mogao bi biti i pokazatelj uvjeta i događaja koji će se odvijati u svijetu ubrzo nakon završetka Armagedona. U to vrijeme male skupine ljudi, imajući vjeru u Boga, okrenut će se prema njemu i radosno prihvatiti nove uvjete i uređenja na Zemlji. Postupno će cijelo čovječanstvo na kraju pristupiti Bogu, kao što se Izrael u stara vremena približavao Gospodinu, kroz duhovni hram.—Otkrivenje 21: 1-4

Čovječanstvo na zemlji hvalit će i zahvaljivati

našem Nebeskom Ocu za njegovu veliku dobrotu, milosrđe i ljubav. (Psalmi 136: 1) “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, ... K njoj će se stjecati svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, pođimo u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim. Jer će iz Siona zakon doći, iz Jeruzalema riječ JAHVINA.’”—Izaija 2: 2-4 ■

Pouka četiri

Obnova saveza

***Ključni stih: “Nećemo
više zanemarivati
doma Boga svojega.”
— Nehemija 10 :39***

***Izabrani tekstovi:
Nehemija 10: 28-39***

ARTAKSERKS, KRALJ

Perzije, izdao je dekret tijekom sedme godine svoje vladavine kojim je svim Izraelcima koji su bili zarobljeni u Babilonu dopušteno da odu u Jeruzalem s Ezrom, židovskim pisarom i svećenikom. Osim toga, Artak-

serks je naredio da se Izraelcima osigura srebro i zlato kako bi mogli kupiti prinose potrebne za žrtvovanje Bogu Izraelovom i nabaviti sve ostalo što je potrebno za Božji dom.—Ezra 7: 1-27

Trinaest godina kasnije, neki od Židova koji su otišli s Ezrom u Jeruzalem vratili su se u Babilon. Rekli su Nehemiji, Židovu koji je bio kraljev pouzdani peharnik, o

razaranju koje je još uvijek vladalo u Jeruzalemu. Čuvši to izvješće, Nehemija se pomolio Gospodinu. Ispovijedio je grijehe i nedostatke Izraela i zamolio Boga da mu ukaže milost pred kraljem, kada će zatražiti da ga pošalju u Jeruzalem kako bi obnovio grad. Zahvaljujući Božjoj milosti, Artakserks je uslišio Nehemijin zahtjev.—Nehemija, poglavlja 1 i 2

Prvo djelo koje je Nehemija obavio bila je obnova jeruzalemskih zidina. (poglavlja 3-6) Kasnije je Ezra pozvan da pročita skupu muškaraca i žena zakon koji je Bog dao Mojsiju. Leviti su ljudima “jasno” objasnili Zakon, kako bi ga svi “razumjeli.”—Nehemija 8: 1-8

”Sav narod plakaše slušajući riječi Zakona“, shvativši da su bili pod Božjom kaznom jer ga nisu poslušali. Tada Nehemija, Ezra i leviti rekoše svemu narodu: “Ovo je dan posvećen JAHVI, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!” ... “Jer radost JAHVINA vaša je jakost.”—vss. 9, 10

Nakon toga, narod je štovao Gospodina i priznao svoje grijehe, prepričavajući svoje prošle prijestupe kroz povijest Izraela. (Nehemija 9: 1-37) Zavjetovali su se da će “sklopiti čvrsti savez“ s Bogom, koji su napisali i zatim zapečatili. (vs. 38) Također su obećali “stupati prema Zakonu Božjem“, doprinositi svim prinosima za Gospodina i “ne zanemarivati dom“ svoga Boga.—Nehemija 10: 28-39

Ovaj prizor, zabilježen u 10. poglavlju Nehemije, mogao bi biti sličan onome što će se dogoditi tijekom zemaljske etape Božjeg kraljevstva. U to vrijeme čovječanstvo će se vratiti iz zemlje neprijatelja - velikog neprijatelja, smrti. (1.Korinćanima 15: 26) Njihova “tuga“ pretvorit će se u “radost“ dok budu doživljavali mnoge blagoslove kraljevstva.—Jeremija 31: 13, 16

U to vrijeme, Bog će sklopiti “novi savez“ s

Izraelom. “Ovo je savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana” – riječ je JAHVINA: ‘Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: ‘Spoznajte Jahvu!’’, nego će me svi poznavati, i malo i veliko ... jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati. “ (Jeremija 31: 31-34) Kako će ostatak čovječanstva biti izveden iz groba, tako će im se dati i prilika da se vrate Gospodinu pod ovim savezom.—Izaija 56: 6-8; 2: 2-4 ■

Spoznaja dobra i zla

“I JAHVE, Bog, zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio. Tada JAHVE, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla – pogledu zamamljiva a dobra za hranu – i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla.”

—1.Mojsijeva 2: 8, 9

JEDNA od najvažnijih značajki Božjeg plana je spoznaja dobra i zla. Njezina važnost obuhvaća sve razine inteligentnog postojanja. Odgovarajuće razumijevanje ove teme nadilazi površinsko uvažavanje dobrog djela nasuprot zlog, ili dobre riječi nasuprot zle. Potpuno razumijevanje dobra i zla dopire do srži naših, i svih inteligentnih stvorenja, najskrovitijih misli, motiva i volje. Ovdje navodimo pet progresivnih koraka potrebnih za pravilno i potpuno razumijevanje dobra i zla.

1) Spoznati vanjsku manifestaciju - radnju ili riječ - u pogledu njezine dobrote ili nedostatka iste.

2) Spoznati misli i motive koji potiču dobra i zla djela.

3) Mjeriti kako radnje (korak 1.), tako i misli i motive (korak 2.) koji ih potiču u usporedbi sa mjerilom Svetog pisma—božanskim mjerilom.—Hebrejima 4: 12

4) Na temelju usporedbe radnji, misli i motiva s Božjim mjerilom, biti u stanju brzo i dosljedno razlikovati i raspoznati između onoga što je uistinu dobro i onoga što

je inače zlo. Drugim riječima, razvijte uvježbanu svijest, ili savjest, o dobru i zlu.—Hebrejima 10: 22; 9: 14

5) Primijenite takvo razlučivanje, razumijevanje i svijest, kroz iskustvo, na razvoj karaktera koji s vremenom sve više teži dobru, kako u pogledu motiva, misli i volje, tako i u pogledu postupaka, djela i riječi.—Jakov 1: 22-25

Ovi koraci su ono što će cijelo čovječanstvo morati naučiti u Kristovom dolazećem kraljevstvu ako žele postići savršenstvo, a time i vječni život na Zemlji. Međutim, za one koji trenutno žele slijediti korake našega Gospodina, ključno je da činimo te stvari danas kako bismo naš poziv i izbor učinili sigurnima. (2.Petrova 1: 10) Dva trenutna stanja čine ovaj napor izazovnim. Prvo, budući da smo grešni po prirodi, nije prirodno, niti je tijelu ugodno slijediti pet navedenih koraka. Tijelo se buni protiv ideje o ispitivanju postupaka i motiva, te njihovom uspoređivanju s božanskim mjerilom. Naše palo tijelo ne voli se mijenjati, budući da je doista “stari čovjek”, postavljen na svoje načine i zadovoljan statusom quo. (Efežanima 4: 22) Drugi razlog zašto je ovaj proces posebno težak sada je taj što je, većim dijelom, u suprotnosti s trendovima svijeta oko nas. Današnjem čovječanstvu jako nedostaje ispravno razumijevanje načela dobra i zla, i ono je sigurno dio onoga što vodi svijet sve dalje i dublje u “vrijeme nevolje”, koje bi, ako se ne skрати, Sveto pismo nam kaže, rezultiralo uništenjem samog čovjeka.—Daniel 12: 1; Matej 24: 21, 22

DRVO SPOZNAJE DOBRA I ZLA

Da bismo razumjeli kako primijeniti korake istinskog poznavanja dobra i zla, potrebno je pregledati kako su ta načela nastala u Božjem planu koji se odnosi na čovjeka. Mnogo toga nam je izloženo u uvodnim

poglavljima Biblije, 1.Mojsijeva 2 i 3. U 2. poglavlju, u pripovijesti o stvaranju, imamo prvi prikriveni nagovještaj ovih načela. Zapis kaže da su se usred rajskog vrta koji je Bog pripremio za čovjekovo prebivalište nalazila dva stabla koja su nosila najneobičnija imena. Stih 9 kaže: “Tada JAHVE, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla – pogledu zamamljiva a dobra za hranu – i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla.” Naš fokus ovdje nije na “drvetu života”, pa ćemo preskočiti raspravu o njemu za kasnije, ali što je s ovim drugim stablom, “stablom spoznaje dobra i zla”? Kakva je to doslovno stablo bilo zapravo nije važno, i nije nam rečeno. Znamo da je urodilo plodom, što ćemo vidjeti da je od velike važnosti. Pravi značaj stabla spoznaje dobra i zla bio je u onome što ono simbolizira. Samo iz ovog stiha nije moguće saznati puni opseg simbola, jer sve na što on zapravo ukazuje to da je ovo stablo na neki način figurativno ukazivalo na dva principa — dobro i zlo — i da bi bilo važno da čovjek ima znanje o njima.

U istom poglavlju 1.Mojsijeve nalazimo drugi spomen ovog stabla, o kojem je Bog čovjeku naredio da s njega ne jede. U tim stihovima stoji: “JAHVE, Bog, zapovjedi čovjeku: ‘Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti’“ (vss. 16, 17). Ovdje je ponovno očito da je značenje onoga što je Bog naredio Adamu bilo figurativno upućivanje na stablo spoznaje dobra i zla, iako se očito radilo o pravom stablu. Sama zapovijed bila je jasna i uopće nije bila figurativna. Ne jedi plod s ovog stabla, inače ćeš umrijeti. Ovaj drugi spomen jasno dodaje ovom simboličnom stablu misao da i dobro i zlo imaju rezultate i posljedice.

Moramo imati na umu da u ovom trenutku nemamo zapisa da je Adam u potpunosti poznavao prin-

cipe dobra i zla ili njihove posljedice. Vidio je i iskusio dobro, ali ne i zlo, te je stoga u nekim aspektima bio neprikladan da u potpunosti shvati važnost onoga što mu je Bog rekao. Ipak, vjerujemo da je razumio život nasuprot smrti, jer je sigurno vidio oboje među nižim životinjskim stvorenjima. Bez sumnje je vidio proces razmnožavanja nižih stvorenja i ljepotu novorođenog životinjskog života. Također je sigurno znao, možda mu je čak i Bog rekao, da niže životinje nisu stvorene da žive vječno kao čovjek, i vjerojatno je vidio smrt, na prirodan i miran način, raznih životinjskih stvorenja. Stoga je iz promatranja znao što je smrt - zaborav, nepostojanje, povratak u prah zemaljski. Znajući to, imao je dovoljno znanja da shvati da će nepoštivanje Božje zapovijedi da ne jede s drveta rezultirati time da će iskusiti istu sudbinu - smrt i posljedični zaborav - koju je vidio kod nižih životinja. Adam je znao za Božju dobrotu. Znao je što su život i smrt, a budući da je stvoren na sliku Božju, morao je znati da je važno slijediti zapovijedi onoga koji ga je stvorio.

SOTONINE LAŽI

U 1.Mojsijevoj, u 3. poglavlju, imamo zapis o Sotoninoj kušnji Majke Eve, putem zmije. Kako je Sotona koristio zmiju i koji je oblik poprimila, nije detaljno opisano u biblijskom izvješću, samo to da je bila suptilnija od bilo kojeg drugog stvorenja u vrtu. (vs. 1) Nakon što je Eva jasno izjavila, zabilježeno u stihovima 2 i 3, kaznu koja je izrečena ako jedu sa zabranjenog stabla - smrt - Sotona je izrekao prvu od nekoliko laži. U stihu 4 čitamo: "Nato će zmija ženi: 'Ne. Nećete umrijeti.'" Sotona nije porekao zapovijed koju je Bog dao i koju mu je Eva jasno ponovila. Međutim, on je otvoreno porekao kaznu koja je navedena kao posljedica nepoštivanja Božje zapovijedi. To je velika laž koja ne samo da je bila dio njegove

obmane Majke Eve, već je to laž koja prožima razna religijska uvjerenja tisućama godina, sve do danas. Gospodinov posvećeni narod, začet Duhom Istine, dio je male manjine na zemlji koja danas jasno razumije pravu prirodu i stvarnost smrti.

Za Sotonu, otvorena i smjela izjava koju je upravo dao možda je djelomično bila namijenjena da privuče Evinu pozornost i da je namami suptilnijom prirodom onoga što je sljedeće rekao, kako je zabilježeno u stihu 5: “Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo.” Sotona je ovdje sugerirao da će im jedenje zabranjenog voća donijeti mnogo mudrosti i znanja, toliko da će Adam i Eva postati bogovi [hebrejski: Elohim, ili moćni], baš poput svog Stvoritelja i, kao takvi, sigurno će intuitivno znati, baš kao što Bog zna, sva načela dobra i zla. Prema Sotoni, sam plod stabla dat će im to znanje i nikada se neće morati bojati pasti u grijeh jer bi takvo intuitivno znanje sigurno rezultiralo izbjegavanjem grijeha i stoga njegovih posljedica. Čak je u ovom stihu smjelo rekao: “Zna Bog” da bi sve to nastalo ako bi samo jeli tog ploda. Sve su to bile laži našeg velikog Protivnika, Sotone.

Sotona je kroz stoljeća koristio te dodatne laži, uzrokujući da pali i prevareni čovjek vjeruje da sam, bez ikakve Božje pomoći, zna što je dobro, a što zlo. Posljedice toga bile su porazne. Takvo razmišljanje je kroz stoljeća dovelo do trajnog snižavanja mjerila pravednosti, do te mjere da sada, u ovom sadašnjem “vremenu nevolje“, veliki dio čovječanstva ne može jasno razlikovati dobro od zla. (Daniel 12: 1) To se dogodilo zato što je čovjek uglavnom izbacio Boga iz jednačine, uklonio njegove božanska mjerila i zamijenio ih svojim vlastitim pogrešnim, koji u svom izvoru imaju laži i obmane

PADANJE U KUŠNJU

Vraćajući se na izvješće u 1.Mojsijevoj 3, sada vidimo puni opseg Sotonine kušnje, ne samo njegovu jednu očitu laž, već i druge suptilne. Nastavljajući izvješće u 1.Mojsijevoj 3, stih 6 kaže: “Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo.” Prvo što ovdje primjećujemo jest da je gotovo sva Evina pažnja bila usmjerena na činjenicu da su drvo i plod izgledali lijepo tjelesnom oku. Možda je pomislila na Sotoninu izjavu da sigurno neće umrijeti i zaključila da tako lijepo stablo i tako lijep plod ne mogu uzrokovati smrt ako se pojedu. Sotonina izjava činila se uvjerljivom. Osim toga, činilo se da stablo ima posebno privlačnu, gotovo tajanstvenu auru oko sebe, što ga je izdvajalo od svih ostalih stabala i stoga bilo poželjno. Od svih stabala u vrtu, činilo se da je to ono koje bi možda moglo donijeti mudrost i razumijevanje dobra i zla, baš kako je i bilo nazvano. Što je Eva više razmišljala o svim njegovim izjavama, to je očitije osjećala da zmija mora biti u pravu. Sve što je rekao imalo joj je smisla, pa su ona i njezin muž s njom ubrali plod i jeli.

POSLUŠNOST JE ISTINSKA KUŠNJA

Početak 1.Mojsijeve 3: 7 kaže: “Tada se obadvojama otvore oči.” Je li Sotona uopće bio u pravu? Doista je rekao da će im se oči otvoriti kako bi stekli mudrost potrebnu da budu bogovi i intuitivno poznaju dobro i zlo. Iako ovaj stih kaže da su im se oboma oči otvorile, ono za što su im se otvorile nije bila mudrost, već njihova golotinja, ne samo doslovno, već figurativno njihova golotinja pred Bogom jer su bili neposlušni njegovoj zapo-

vijedi. Bili su krivi i to su odmah znali. Zato su im se oči otvorile. Savjest im je bila spaljena. Znali su da su učinili zlo, a ne dobro u očima svog Stvoritelja. Njihove su se oči tek počele otvarati, na mnogo drugačiji način nego što je Sotona obećao u svojim lažima, za spoznaju dobra i zla.

Ponovno gledajući na iskustvo Adama i Eve, unatoč svim lukavstvima Sotone izraženim kroz zmiju i unatoč svim lažima koje je izrekao, ostaje činjenica da je jednostavna poslušnost Božjim uputama bila istinska kušnja za naše praroditelje. Bog je dao zapovijed i nije bilo potrebe pokušavati je racionalizirati ili razvodnjavati. Nije bilo važno kako drvo izgleda, niti njegov plod. Nije bilo važno kako se zove. Nije bilo važno kakva je kazna, pa čak ni jesu li Adam ili Eva vjerovali da će se kazna izvršiti. Ono što je trebalo biti važno jest da je Bog, Stvoritelj, dao zapovijed svom stvorenju, onu koja je bila jednostavna, lako razumljiva i lako se održavala. Jednostavna poslušnost bila je sve što je bilo potrebno, ali bila je apsolutno ono što je Bog zahtijevao. Ovo načelo poslušnosti i, mogli bismo dodati, poslušnosti srcu, bilo je i uvijek će biti konačna kušnja za sva Božja inteligentna stvorenja koja se mora proći kako bi se postigao život na bilo kojoj razini. Poslušnost leži u samoj srži istinskog razumijevanja dobra i zla. Eva, kao i Adam, u svoj svojoj racionalizaciji i razmišljanju o ljepoti stabla, njegovom poželjnom plodu, njegovoj privlačnosti i svom skepticizmu prema kazni, promašili su pravi ispit i stoga ga nisu položili - ispit poslušnosti. To je lekcija koju Gospodinov narod sada, a na kraju i cijelo čovječanstvo, mora naučiti ako želi istinski doći do punog znanja o dobru i zlu.

POUKE ZA CRKVU

Dok hodimo ovim uskim putem, moramo naučiti načela dobra i zla, a zatim se truditi oblikovati svoj karakter prema tim ispravno shvaćenim načelima. Ta načela su, kako Pavao kaže u Rimljanima 12: 9, “Zazirite oda zla, prijanjajte uz dobro!” Pogledajmo ponovno pet koraka postavljenih na početku i postavimo mjerilo s referencom na svaki od njih.

1) Spoznati vanjsku manifestaciju - radnju ili riječ - u pogledu njezine dobrote ili nedostatka iste.

Neprestano svakodnevno preispitujmo svoje postupke, riječi i djela kako bismo vidjeli jesu li uistinu dobri ili su možda okaljani čak i malom dozom zla. Ako jesu, uvijek se sjetimo moliti Gospodina, a i druge ako je potrebno, za oprostjenje za svaku izrečenu zlu riječ ili počinjeno djelo.—2. Korinćanima 13: 5; Luka 11: 4

2) Spoznati misli i motive koji potiču dobra i zla djela.

Ispitajmo svoja srca i motive kako bismo vidjeli jesu li utemeljeni na dobrim i čistim namjerama. Sveto pismo kaže: “A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.” (Mudre izreke 4: 23) “Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje.”—Psalmi 139: 23

3) Mjeriti kako radnje, tako i misli i motive koji ih potiču u usporedbi sa mjerilom Svetog pisma—božanskim mjerilom.

Nastavimo se ugledati na mjerilo sadržano u Svetom pismu kao na mjerilo naših djela, kao i naših motiva i misli. Nemojmo umanjivati mjerila dobra, niti kompromitirati ozbiljnost zla ljudskim razmišljanjem ili racionalizacijom. Koristite Božju Riječ kao taj moćni dvosjekli mač, koji “prodire dotle da dijeli dušu

i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca.”—Hebrejima 4: 12

4) Na temelju usporedbe radnji, misli i motiva s Božjim mjerilom, biti u stanju brzo i dosljedno razlikovati i raspoznati između onoga što je uistinu dobro i onoga što je inače zlo. Drugim riječima, razvijte uvijekbanu svijest, ili savjest, o dobru i zlu.

Shvatimo da time uzimamo Božju Riječ kao meso, a ne kao mlijeko, kako je navedeno u Pavlovim riječima u Hebrejima 5: 14: “A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.” U ovom stihu vidimo izravnu vezu između hrane Božje Riječi i rasuđivanja dobra i zla, te da se to može dogoditi samo ako “iskustvom” ili navikom korištenja nastavimo vježbati svoja duhovna osjetila. Samo tada će Božja Riječ biti ta hrana koja nam daje razlučivanje dobra i zla.

5) Primijenite takvo razlučivanje, razumijevanje i svijest, kroz iskustvo, na razvoj karaktera koji s vremenom sve više teži dobru, kako u pogledu motiva, misli i volje, tako i u pogledu postupaka, djela i riječi.

Nastavimo shvaćati da je sve ovo cjeloživotno djelo. Neće se obaviti u danu, mjesecu ili godini. Ne može se obaviti savršeno, niti ćemo uvijek biti zadovoljni svojim napretkom. Međutim, sjetimo se da imamo velikog Velikog svećenika i Zagovornika, Isusa, a također i Nebeskog Oca, koji nas obojica vole kao što roditelji vole svoje dijete. (Hebrejima 3: 1; 1.Ivanova 2: 2; Ivan 16: 27) Oni žele jednako, da, čak i više nego mi sami, da budemo uspješni u ovom nastojanju, stoga “Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti!” (Galaćanima 6: 9) Primijetite da Sveto pismo ne kaže da ćemo žeti ako smo savršeni ili da ćemo žeti ako činimo pravedno 75% vre-

mena ili da se klonimo zla 80% vremena. Ne, žet ćemo “ako ne sustanemo“, to jest ako nastavimo dalje.

CIJELO ČOVJEČANSTVO DA SPOZNA DOBRO I ZLO

Ako smo vjerni sve do smrti, ako u potpunosti dođemo do spoznaje dobra i zla i razvijemo rezultirajuću karakternu sličnost našeg Gospodina, imat ćemo najblagoslovljeniju privilegiju koju možemo zamisliti, a to je da pomognemo ostatku čovječanstva u sljedećem dobu s preostalim dijelom njihovog iskustva učenja o dobru i zlu. (Otkrivenje 20: 4, 6) Imat ćemo priliku pomoći im da vide i iskuse kontrast između zla koje su nekoć poznavali i iskusili u ovom životu kao posljedicu čovjekovog pada i dobra kojim će biti obasuti kroz blagoslove i učenja Novog saveza u Kristovom kraljevstvu. (Jeremija 31: 31-34) Tada, nakon što su u potpunosti okusili sa stabla spoznaje dobra i zla, čovječanstvo će pojedinačno moći stajati pred svojim Stvoriteljem cjelovito, potpuno razvijeno kroz iskustvo, s očima istinski otvorenim za Božji karakter, a njihovo biće i karakter biti će potpuno usavršeni i dostojni vječnog života.

Drvo spoznaje dobra i zla tada će dovršiti svoje figurativno djelo i postojat će samo u sjećanju, a jedino preostalo drvo usred obnovljenog zemaljskog raja čovjeka bit će drugo simbolično drvo o kojem se govori u 1.Mojšijevoj 2: 9, “drvo života“. Otkrivenje 22: 14 govori o ovom slavnom vremenu i stanju na kraju kraljevstva: “Blago onima koji peru svoje haljine: imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti u grad!“ Molimo se da ovo vrijeme uskoro dođe, da svi uistinu imaju jasno znanje o dobru i zlu i da nauče svoje vječne lekcije. ■